

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก มาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการและแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ และกำหนดให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน(กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ บัญญัติให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับและต้อง เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด ดังนั้น จึงได้มีการยกเลิกกฎกระทรวงที่ออกไปแล้ว และให้ใช้กฎกระทรวงที่ปรับใหม่ คือ กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 แทน โดยที่หลอมรวมการประกันคุณภาพภายในของการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา การอุดมศึกษา และการประกันคุณภาพภายนอก ไว้ในฉบับเดียวกัน และได้กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการจัดการศึกษา การบริหารสถานศึกษา หรือการประเมินการจัดการศึกษา เพื่อช่วยในการขับเคลื่อนการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ในส่วนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษายังคงกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติไว้เช่นเดิม กล่าวคือ ให้สถานศึกษามีการกำหนดเป้าหมาย ซึ่งได้แก่มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีการพัฒนาและประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ใช้กระบวนการบริหารที่ดี สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายในการบริหารและจัดการศึกษา มุ่งให้การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเป็นการประกันคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงผลอันเกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด การประกันคุณภาพ

การศึกษามีกระบวนการดำเนินการที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน 3 ชั้น คือ 1) การประเมินคุณภาพภายใน เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม และการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา กระทำโดยบุคลากรของสถานศึกษาหรือโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษาทั้งนี้ เพื่อนำผลจากการประเมินไปใช้ในการวางแผนพัฒนากิจกรรม/โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้น จึงตั้งอยู่บนฐานความเป็นจริงมีความเป็นไปได้ และสำเร็จผลในเวลาอันเหมาะสม 2) การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการ ติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และ จัดทำรายงานการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งเสนอแนะมาตรการเร่งรัดการพัฒนา คุณภาพการศึกษา 3) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการพัฒนาการศึกษาเข้าสู่คุณภาพที่ สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา การจัดระบบและ โครงสร้าง การวางแผนและการดำเนินงานตามแผน รวมทั้งสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคน(สำนักทดสอบ ทางการศึกษา, 2553)

ข้อเสนอให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกมีเป้าหมายสำคัญ คือ การพยายามพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามหลักสูตรโดยตัวของสถานศึกษาเอง แต่ผลการ ประเมินคุณภาพการศึกษาพบว่า คุณภาพผู้เรียนยังไม่ดีเท่าที่ควร เช่น จากผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาระดับชาติของประเทศไทยโดยสำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ที่ได้จัดให้มีการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test) หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า O-NET ซึ่งถือว่าเป็นการทดสอบความรู้ทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน พบว่า คะแนนผลการสอบต่ำมาก ทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยเฉพาะ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งรับผิดชอบดูแลการจัดการศึกษาในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องนำผลการสอบมาทบทวน เพราะคะแนนทั้งห้ากลุ่มสาระที่ทดสอบในระยะ 2 ปี แรก (2548-2549) นักเรียนได้คะแนนไม่ถึงครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์และ ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าครึ่งมาก และมีผู้สอบบางคนสอบได้ 0 คะแนน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า คุณภาพของนักเรียนที่จบชั้น ม.6 ยังไม่มีคุณภาพอยู่ในระดับที่น่าพอใจ(ธัญญา เรืองแก้ว, 2550) และ จากรายงานสภาวะการศึกษาไทย ปี 2551/2552 พบว่า ปัญหาการพัฒนาคุณภาพในการจัด การศึกษาโดยรวมหรือโดยเฉลี่ยของทั้งประเทศ เมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาอุตสาหกรรม และ ประเทศส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะวัดโดยผลสัมฤทธิ์ในการสอบวิชาสำคัญของนักเรียน การประเมิน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ และจากการวัดผลสัมฤทธิ์ในการ สอบระดับชาติในช่วงชั้น ป.6, ม.3 และ ม.6 โดยเฉลี่ยทั่วประเทศ พบว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยเฉพาะใน วิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา ลดลงจากปีก่อนๆ ในหลายกรณีด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า คนเรียนชั้น ป.2 และ ป.3 จำนวนหนึ่ง ที่ยังอ่านไม่ออกหรืออ่านไม่คล่อง(วิทยากร เชียงกูล, 2551) สอดคล้องกับการสรุปผลการทดสอบ O-NET ในช่วงวันที่ 2 ตุลาคม 2549 – 30 กันยายน 2553 ที่พบว่า คะแนน O-NET ของนักเรียนระดับชั้น ม.6 ปีการศึกษา 2548-2552 ใน ภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ยทั่วประเทศต่ำกว่า 50 % ทุกวิชา ทุกปี(สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2553)

ผลการประเมินเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในภาพรวมยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานของการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า สภาพการปฏิบัติงานจริงในโรงเรียนซึ่งล้วนแล้วเป็นการกระทำที่ผิดพลาด ไม่ตรงกับเจตนาที่รัฐต้องการให้สถานศึกษาดำเนินการในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง สถานศึกษาที่ทำตัวอย่างประกันคุณภาพที่ผิด ๆ ก็จะแยกส่วนการประกันคุณภาพการศึกษา กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริง ๆ ครูบางกลุ่มได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเรื่องประกันคุณภาพก็ยุ่งอยู่กับการจัดเอกสาร จัดแฟ้มเพื่อให้ผู้ประเมินตรวจสอบ โดยเอกสารเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานจริง(จำรัส นองมาก, 2544) นอกจากนี้ยังพบว่า ระบบการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก ผู้ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่คิดว่าเป็นการเพิ่มภาระในการทำงาน เป็นกระบวนการที่น่าเบื่อ การไม่ได้ปฏิบัติงานด้านประเมินคุณภาพการศึกษาทุกวัน เป็นประจำ ต่อเนื่อง แต่ทำเป็นฤดูกาล และปัญหาของการประกันคุณภาพ คือ ปัญหาความไม่ต่อเนื่อง สถานศึกษาไม่ได้ใช้ผลการประเมินเพื่อปรับปรุง และผู้ถูกประเมินไม่ยอมรับความจริง ส่วนผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำผลการประเมินภายนอกไปใช้ในการดำเนินงานด้านระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพแวดล้อมในการทำงาน องค์ประกอบด้านผู้ประเมินภายนอก ลักษณะทางจิตสังคมของผู้บริหารและครู มีอิทธิพลต่อการนำผลการประเมินภายนอกไปใช้ในการดำเนินงานด้านระบบประกันคุณภาพภายใน (ศิริประภา ษรจันทร์ศรี, 2549) และเกิดผลกระทบจากการสอบระดับชาติที่พบว่า ครูเน้นการสอนติวมากขึ้น และยังนำข้อสอบระดับชาติมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งผลกระทบดังกล่าวเป็นผลกระทบทางด้านลบ ทำให้ครูมีพฤติกรรมการสอนไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการ หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมการสอนที่เน้นการติวหรือการนำข้อสอบระดับชาติมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนว่ามีข้อเสียหรือไม่ถูกต้องอย่างไร(วันดี สมมิตร, 2552) โดยครูถือเป็นบุคคลที่มีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดคุณภาพต่อผู้เรียน พฤติกรรมการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พฤติกรรมการสอนที่เหมาะสมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ดีและสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนย่อมทำให้นักเรียนเกิดความพอใจ รักและศรัทธาในตัวครู ทำให้ผลการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย(เมธาวี โกยหา, 2546) และหากครูมีพฤติกรรมการสอนที่ดีมีประสิทธิภาพย่อมสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลให้นักเรียนพัฒนาความรู้ความสามารถไปด้วย (จุไรวรรณ ร้อยไพ, 2549) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาปัจจัยเงื่อนไขของกระบวนการประกันคุณภาพภายในที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านบุคลากร และปัจจัยด้านชุมชน ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามกระบวนการประกันคุณภาพภายในและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา(อนุสรณ์ เกิดศรี, 2551)

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาได้ดำเนินงานมารวม 14 ปีแล้ว และม้งานวิจัยจำนวนมากที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของสถานศึกษา จากการศึกษาผลการวิจัยข้างต้นพบว่า การวิจัยเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของสถานศึกษา ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในมิติของการศึกษาสภาพการนำไปปฏิบัติที่พบว่า การนำไปปฏิบัติยังมีความสับสนมีปัญหและอุปสรรคในการ

ดำเนินงาน แต่ยังคงงานวิจัยที่ศึกษาประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา กล่าวคือ ยังไม่มีงานวิจัยโดยตรงที่ศึกษาว่าการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญจากระบบการจัดการศึกษา ทำให้ไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็งของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ดังนั้น การนำข้อมูลผลการทดสอบวัดผลระดับชาติ (O-NET) มาวิเคราะห์ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตรวจสอบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เพราะผลการเรียนของผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญของการประกันคุณภาพ ผลการศึกษาจะมีส่วนสร้างองค์ความรู้เพื่อเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาต่อไป

ดังนั้นการวิจัยเรื่องนี้จึงต้องการประเมินประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลผลการทดสอบวัดผลระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2554 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อประเมินผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาว่ามีคุณภาพระดับใด การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (O-NET) หรือไม่ และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อคุณภาพของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยสามารถนำมาพิจารณาเพื่อพัฒนานโยบาย หรือพัฒนาระบบการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. คำถามการวิจัย

- 2.1 การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัศึกษามีคุณภาพระดับใด
- 2.2 การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหรือไม่
- 2.3 ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อคุณภาพการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

3. วัตถุประสงค์

- 3.1 เพื่อประเมินผลการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
- 3.2 เพื่อศึกษาผลของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
- 3.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 การประเมินประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลผลการทดสอบวัดผลระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาเป็นผลการทดสอบประจำปีการศึกษา 2554 เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างการประกาศใช้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา 15 มาตรฐาน 65 ตัวบ่งชี้ ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2554 กับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

4.2 ประสิทธิภาพของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พิจารณาจากผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่วัดได้จากผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) เนื่องจากมีความเป็นมาตรฐาน เพราะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนในแต่ละสถานศึกษาต้องทำการทดสอบและใช้แบบทดสอบเหมือนกันทั่วประเทศ

4.3 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ เจตคติต่อการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหาร ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร เจตคติการประกันคุณภาพภายในของครู และวัฒนธรรมการประเมินของสถานศึกษา เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามกระบวนการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาโดยตรง ซึ่งผลการวิจัยจะสะท้อนผลการดำเนินงานและสามารถนำไปใช้เพื่อวางแผน ดำเนินการ ประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษาต่อไป

5. กรอบการวิจัย

การประเมินประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา มุ่งประเมินผลการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การศึกษาประสิทธิผลของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน(O-NET) และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตามกรอบการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบการวิจัยการประเมินประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ระดับมัธยม

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง ระดับผลการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่วัดได้จาก คะแนนการสอบวัดผลระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 ของ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

6.2 การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง การประกันคุณภาพตามแนวทาง ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด ครอบคลุมคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา มาตรฐานด้านการสร้าง สังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษา และมาตรฐานด้านมาตรการส่งเสริม รวม 15 มาตรฐาน 65 ตัวบ่งชี้

6.3 เจตคติต่อการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหาร หมายถึง ความรู้สึกของผู้บริหาร สถานศึกษาเกี่ยวกับ การตระหนักรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การเห็นคุณค่า และการมีความ มุ่งมั่นที่มีต่อการประกันคุณภาพภายใน

6.4 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารเกี่ยวกับการ กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน การเรียนการสอนในด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของโรงเรียน การจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้ การนิเทศและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และการจัด บรรยายทางวิชาการ

6.5 เจตคติการประกันคุณภาพภายในของครูหมายถึงความรู้สึกของครูเกี่ยวกับ การตระหนักรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การเห็นคุณค่า และการมีความมุ่งมั่นที่มีต่อการประกันคุณภาพภายใน

6.6 วัฒนธรรมการประเมินของสถานศึกษาหมายถึงปทัสถาน (วิธีการแห่งการปฏิบัติ) และค่านิยมเกี่ยวกับการประเมินที่สมาชิกสถานศึกษายึดถือร่วมกัน ซึ่งมีผลต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา โดยวัดจาก 2 ประเด็น คือ การปฏิบัติด้านการประเมินและค่านิยมเกี่ยวกับการประเมิน ซึ่ง หมายถึง สิ่งที่บุคลากรในสถานศึกษายึดถือว่ามีค่าพึงปรารถนาและปลูกฝังให้สมาชิกยึดถือเป็นเป้าหมายในการดำเนินงานด้านการประเมินร่วมกัน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาสามารถนำผลการวิจัยมาพิจารณาใช้พัฒนาแผนงาน โครงการ และวิธีปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทั้งในด้านผลการเรียน ด้านสมรรถนะหลัก และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ต่อไป

7.2 ในระดับผู้กำหนดนโยบายสามารถนำผลการวิจัยมาพิจารณาเพื่อพัฒนานโยบาย หรือพัฒนาระบบการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างเหมาะสม

